

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามความถนัดที่อาจารย์หัวหน้าแผนกศิลปศึกษาเขียนขึ้น

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ให้ทำแบบสอบถาม เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ หาความเที่ยง ความตรง และปกติวิสัยของแบบสอบถามบุคคลที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในแผนกศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จำนวน ๓๕๐ คน

แบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษามีจำนวนข้อสอบทั้งหมด ๓ ข้อ เป็นข้อสอบแบบอัตนัย ประกอบด้วยแบบสอบถามย่อย ๓ ชุด คือ แบบสอบถามความถนัดเชิงทักษะ (Skill) มี ๑ ข้อ กำหนดเวลาทำไว้ ๒ ชั่วโมง แบบสอบถามความถนัดเชิงการออกแบบ (Design) มี ๑ ข้อ กำหนดเวลาทำไว้ ๒ ชั่วโมง และแบบสอบถามความถนัดเชิงการจัดองค์ประกอบ (Composition) มี ๑ ข้อ กำหนดเวลาทำไว้ ๒ ชั่วโมง รวมทั้งฉบับมีจำนวนข้อ ๓ ข้อ ใช้เวลาสอบ ๖ ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล (Biserial Coefficient of Correlation) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๓๕๐ คน ทำการวิเคราะห์ข้อ โดยหาความยาก และความจำแนก ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามรวม และแบบสอบถามย่อยด้วย สูตรวิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์ (Hoyt's Analysis of Variance) และหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบไบซีเรียล (Biserial Coefficient of Correlation) ตามลำดับ ตรวจสอบความตรง ๒ วิธีคือ ความตรงเชิงทำนายโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ระหว่างคะแนนของแบบสอบถามถนัดกับคะแนนสอบปลายปี ความตรงเชิงทำนายโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบสอบถามถนัดกับคะแนนรวมหมวดศิลปศึกษา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของแบบสอบถามต่าง ๆ กับตัวเกณฑ์ ชั้นสุดท้ายคือ การหาปกติวิสัย (Norms) ของแบบสอบใช้วิธีหาค่าคัมที่เปอร์เซ็นต์ (Percentile Rank) และคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

๑. การวิเคราะห์ของแบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษาจำนวน ๓ ข้อ จัดอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม คือ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .๔๓ ถึง .๖๐ ค่าความจำแนกอยู่ระหว่าง .๔๕ ถึง .๘๖

๒. ความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ อยู่ในเกณฑ์สูง คือมีค่าความเที่ยง (r_{tt}) เท่ากับ .๘๒๕ แต่พิจารณาแบบสอบย่อยทั้ง ๓ ชุด มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงอยู่ระหว่าง .๔๕๘ ถึง .๕๕๖ แบบสอบถามความถนัดเชิงการจักองค์ประกอบมีค่าต่ำสุด และชุดความถนัดเชิงการออกแบบสูงสุด

๓. ความตรงของแบบสอบปรากฏดังนี้

๓.๑ ค่าสัมประสิทธิ์ความตรงของแบบสอบ หาโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบสอบกับคะแนนสอบปลายปีอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือมีค่าความตรงเท่ากับ .๒๕๔ และพิจารณาแบบสอบย่อยทั้ง ๓ ชุดมีค่าสัมประสิทธิ์ความตรงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือมีค่าความตรงอยู่ระหว่าง -.๐๖๗ ถึง .๒๙๔ ชุดความถนัดเชิงทักษะมีค่าต่ำสุด เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความตรงของแบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษากับคะแนนสอบปลายปีเป็นเกณฑ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.255, d.f. = 18$)

๓.๓ ค่าสัมประสิทธิ์ความตรงของแบบสขความถนัดเชิงศิลป์ศึกษากับคะแนนรวม
หมวดศิลป์ศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือมีความตรงเท่ากับ .๑๘๒ เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความตรง
ของแบบสขกับคะแนนรวมหมวดศิลป์ศึกษาเป็น เกณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

(t = .608, d.f. = 18)

๓.๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ เมื่อใช้คะแนนสอบปลายปีเป็นเกณฑ์ได้ค่าความ
ตรงในการทำนายร่วมกันทุกคู่กับ เกณฑ์คะแนนสอบปลายปี $R_{x_4}(X_1X_2X_3)$ เท่ากับ .๓๗๖
ซึ่งมีค่าสูงสุด เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่แล้วปรากฏว่าคะแนนแบบสขกับคะแนนสอบ
ปลายปีไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ถาพิจารณาแบบสขย่อยทั้ง ๓ ชุดมีค่าความตรง
รวมของแบบสข เมื่อใช้แบบสขชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ร่วมกันในการพยากรณ์เกณฑ์คะแนนสอบปลาย
ปี $R_{x_4}(X_1X_2)$ เท่ากับ .๓๓๕ ความตรงรวมของแบบสขเมื่อใช้แบบสขชุดที่ ๑ และชุดที่ ๓
ร่วมกันในการพยากรณ์ เกณฑ์คะแนนสอบปลายปี $R_{x_4}(X_1X_3)$ เท่ากับ .๒๓๑ และความตรง
รวมของแบบสข เมื่อใช้แบบสขชุดที่ ๒ และชุดที่ ๓ ร่วมกันในการพยากรณ์เกณฑ์คะแนนสอบปลายปี
 $R_{x_4}(X_2X_3)$ เท่ากับ .๓๘๗ เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างแบบสข ๒ ชุด
ร่วมกันทำนายตัว เกณฑ์ ปรากฏว่าคะแนนของแบบสขกับ เกณฑ์คะแนนสอบปลายปีไม่มีความสัมพันธ์กัน
อย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ คือ

๑. ความเที่ยงของแบบสอบถามฉบับมีค่าความเที่ยงสูง แต่เมื่อพิจารณาแบบสอบถามทั้ง ๓ ฉบับปรากฏว่า แบบสอบถามความถนัดเชิงการจัดองค์ประกอบจิตว่าอยู่ในระดับต่ำ และแบบสอบถามความถนัดเชิงทักษะจิตอยู่ในระดับปานกลาง การที่ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแต่ละฉบับมีค่าอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า แบบสอบถามแต่ละฉบับมีจำนวนข้อสอบเพียงข้อเดียว แต่เมื่อรวมทั้ง ๓ ฉบับทำให้ข้อสอบเพิ่มขึ้นเป็น ๓ ข้อ ค่าความเที่ยงจึงมีค่าสูงขึ้นเล็กน้อย

๒. แบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษา ทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนศิลปศึกษาของนิสิตไม่ได้ อาจเป็นเพราะว่า จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีน้อยเพียง ๒๐ คน และแบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษา ที่ใช้ทดสอบมีเพียงชุดละ ๑ ข้อ คือ ทักษะ การออกแบบ และการจัดองค์ประกอบ ถ้าเพิ่มข้อสอบวัดทักษะ การออกแบบ และการจัดองค์ประกอบ ทางศิลปะอีก หรือปรับปรุงข้อสอบในแบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงต่ำ ให้มีความเที่ยงสูงขึ้น จะทำให้แบบสอบถามนั้นสามารถวัดทักษะของผู้สอบได้อย่างแท้จริง แบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษาก็อาจทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนศิลปศึกษาของนิสิตได้มากขึ้น และอีกประการหนึ่งแบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ใช้สอบคัดเลือก อาจยากเกินไปสำหรับบุคคลที่ไม่มีความสนใจทางศิลปะ

๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณเมื่อใช้คะแนนสอบปลายปีของนิสิต เป็นเกณฑ์วัดค่าความตรงในการทำนายร่วมกันทุกชุดกับ เกณฑ์คะแนนสอบปลายปีมีค่าอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ถ้าศึกษาต่อไปอีกเมื่อนิสิตเรียนจบหลักสูตรแล้วการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนด้วยแบบสอบถามความถนัดเชิงศิลปศึกษานี้ อาจดีกว่าการทำนายที่ใช้คะแนนสอบปลายปีของนิสิตปีที่ ๑

ขอเสนอแนะ

๑. ควรปรับปรุงข้อกระทงของแบบสอบความถนัดเชิงศิลปะศึกษา ข้อที่มีความจำแนกต่ำ
๒. ควรเพิ่มจำนวนข้อกระทงของแบบสอบย่อยแต่ละชุดของแบบสอบความถนัดเชิงศิลปะศึกษาให้มากขึ้น
๓. ควรจะได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบโดยใช้แบบสอบความถนัดเชิงศิลปะศึกษา กับแบบสอบสัมฤทธิ์ผลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งใช้คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแผนกศิลปะศึกษา
๔. ถ้าไม่สามารถจะสร้างเป็นแบบปรนัยได้ ควรจะให้คะแนนเป็นจุด ๆ และตรงจุดใดให้คะแนนเท่าใดก็ได้ เช่นแบบสอบวัดสติปัญญาของ Goodenough Harris Drawing Test.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย